

REMZİ KİTABEVİ

*William
Shakespeare*

BİR YAZ
GECESİ
RÜYASI

BİR YAZ GECESİ RÜYASI

William Shakespeare

Bir Yaz Gecesi Rüyası

Türkçesi:
Bülent Bozkurt

Remzi Kitabevi

BİR YAZ GECESİ RÜYASI / William Shakespeare
Orijinal adı: *A Midsummer Night's Dream*

Her hakkı saklıdır.

Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Kapak tasarımı: Ömer Erduran

ISBN 978-975-14-0344-5

BİRİNCİ BASIM: Mayıs 1992

ON DOKUZUNCU BASIM: Temmuz 2020

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul
Sertifika no: 10705

Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090
www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah., Matbaacılar Sitesi
4. Cad. No: 77 Bağcılar-İstanbul
Sertifika no: 44903 / Tel (212) 629 0615

Cilt: Çifçi Mücellit, 100. Yıl Mah., Matbaacılar Sitesi
5. Cad. No: 24-25 Bağcılar-İstanbul
Tel (212) 629 4783

İçindekiler

Shakespeare Üzerine, 7

Bir Yaz Gecesi Rüyası, 11

Oyunun Özeti, 13

Kişiler, 16

Kaynakça, 112

SHAKESPEARE ÜZERİNE

Bugünün edebiyat ve tiyatro dünyasında gereğince vurgulanmamış bir gerçek var: Shakespeare'in ne denli "büyük" olduğu değil, ne denli "ünlü" olduğu gerçeği. Birincisi, anlamı bulanık, öznel, sağlamasını yapması zor, genel bir yargı; ikincisiyse kanıtlarıyla ortada.

İngiliz (ve bir ölçüde Amerikan) dili, edebiyatı, kültürüyle ve Batı tiyatrosuyla yakından ilgilenen hiç kimse Shakespeare'i sevmese bile, bilmeden edemez –niye sevmediğini bilmek için bile olsa.

Shakespeare (1564-1616), ölümünden bu yana giderek artan oranda İngiliz kültürüne, uygarlığına ve dünya tiyatrosuna sızmış, işlemiştir. Bugün, Shakespeare'den tek bir oyun görmemiş ya da okumamış, tek bir şiir duymamış bir İngiliz bile, zaman zaman farkında olmadan onu konuşur, onunla düşünür. Özdeyişleri atasözü olmuş, deyimleri, deyişleri, terimleri dili donatmıştır.

Shakespeare'i bilmeden tiyatro eleştirisi okuyamazsınız. Çünkü tüm eleştirmenler bildiğinizi varsayar. Değınilerin çoğunluğu onadır; örnekler ondan verilir, karşılaştırmalar onunla yapılır.

Romancılar, şairler, tiyatro yazarları, besteciler, filmciler, televizyon programcıları onun bir sözünden (esinlenerek) bir yapıt yaratırlar. Onun sözleri, işlediği konular, oyunları üzerine binlerce kitap yazılmıştır ve yazılmaktadır. Shakespeare yeni sanat ürünlerinin esin ve bu arada, pek çok anlamda, binlerce kişinin geçim kaynağıdır.

Shakespeare'i bilmek, Batı edebiyatına, tiyatrosuna, kültürüne ortak olmak demektir; o ortaklıktan bir şeyler kazanmak, kazandırmak demektir. Bütün bunlar aşağı yukarı kesin. Eğer bunların yanında okurseyirci, bir "büyük" sanatçının sanatına da ortak olabilmişse, Hamlet'in tuttuğu aynada kendini ve insanı, çağını ve çağları görebilmişse, bu da az kazanç sayılmamalı.

Shakespeare'in yaşamı hakkında fazla bir şey bilinmiyor. Özellikle, sanatına ışık tutabilecek bilgiler ve belgeler günümüze ulaşmamış.

Güvenilir kaynaklardan hiçbiri bize Shakespeare'in gerek oyuncu gerek yazar olarak tiyatroya nasıl başladığını, oyunlarını hangi ortamda yazdığını, ömrünün son birkaç yılında ne yaptığını söylemiyor.

Ama elimizde, pek çoğu dünya tiyatrosunu sarsmış otuz beşi aşkın oyun, türünün yetkin örnekleri arasında sayılan bir soneler dizisi ve önemi küçümsenemeyecek birkaç uzun şiir var. Bu yapıtlar, 17. yüzyılın ortalarından başlayarak okur ve seyircilerde Shakespeare'i tanıma isteği doğurmuş ve yapılan araştırmalar sonucu sanatçının yaşamı, çağı ve toplumsal çevresiyle ilgili pek çok ipucu elde edilmiş. Bu ipuçlarının, yukarıda belirtildiği gibi, Shakespeare'in sanatını değerlendirmede köklü bir etkisi olmamakla birlikte, yazarı tarihsel ve toplumsal bir perspektife yerleştirme açısından yararı olabilir.

Shakespeare'in yaşamına geçmeden önce, Shakespeare'in "okuruna" bir açıklamada bulunmak gerekiyor. Sanatçının, oyunlarını bir okur kitlesinden çok, sahne için yazdığını tekrarlamakta yarar var. Okur, kendini zaman zaman seyircinin, oyuncunun, yönetmen ve yapımcının yerine koymak zorunda; hayal gücünü son sınırına dek kullanmaya çalışmak, belki de okurken oyunu kafasının içinde sahnelemek zorunda. Satırların arası zaman zaman yalnızca bu yolla okunabiliyor.

Bir de, Shakespeare'in, çağının pek çok İngiliz yazarı gibi, söz sanatlarına olan düşkünlüğünü yadırgamamak gerekiyor. Shakespeare bir söz cambazıydı: Yapıtları baştan başa kelime oyunları, alışılmadık benzetmelerle, çarpıcı kişileştirmelerle doludur. İnsan bir "çiğ tanesi"dir, bir "toz parçası"dır, dünya "tohuma kaçmış bir bahçe"dir, sevgi, ilkbaharda bir menekşe gibi, erken açan, ömrü kısa bir çiçektir, esip geçen bir koku; kimi insanların yapabilecekleri "doğumlarıyla sınırlanmıştır." "En temkinli genç kız bile, güzelliğini yalnız gökteki aya gösterse, yeterince tedbirsiz sayılır."

Shakespeare, 1564 yılında İngiltere'nin Stratford-upon-Avon kasabasında doğmuş. Babasının dericilik ve yün alım satımıyla uğraştığı ve zamanla belediyeye geçip yönetimde söz sahibi kişiler arasında yer aldığı biliniyor.

İlk ve ortaöğretimini Stratford'da yaptığı sanılıyor. O çağda okullarda öğretim dili genellikle Latinceymiş. Önemli ders konuları arasında, dilbilgisi, konuşma ve yazma sanatı, mantık ve klasik edebiyat (eski Yunan ve Latin edebiyatı) geliyor. Shakespeare, okul yıllarında Ezop'un

masallarını, Terentius ve Plautus'un oyunlarını okumuş, seyretmiş ve belki bu oyunlardan bir iki sahne oynamış olabilir. Shakespeare'in yine bu sıralarda Cicero, Vergilius, Horatius ve Ovidius'u aslından ya da çevirisinden okuduğu tahmin ediliyor.

Okul dışında renkli bir yaşam sürdürdüğü aşağı yukarı kesin. Stratford'un içinden geçen Avon nehrinin iki yakasında da verimli tarlalar, yeşil otlaklar ve bahçeler uzanıyordu; Shakespeare'in kırları, bahçeleri, çiçekleri, hayvanları, doğayı çok sevdiği ve iyi tanıdığı oyunlarından anlaşılıyor.

Her pazar ailecek kiliseye giderlermiş. Hıristiyanlığın, her yönüyle Shakespeare üzerinde derin bir etki bıraktığı su götürmezse de, bu etki onu ilerde dinin öğretisini de tartışma konusu yapmaktan alıkoymamış.

Stratford'a sık sık gezici tiyatro kumpanyaları da uğramış. Shakespeare'in babası, bir ara bu kumpanyalara, oyunlarını belediye sınırları içinde sergileyebilmeleri için gerekli izni veren kişi olduğuna göre, yazarın da bu kumpanyaları iyi tanıdığı ve oyunlarını seyrettiği sanılıyor.

Shakespeare'in, okulu bitirdikten sonra ne işle uğraştığı bilinmiyor. 1582 yılında, 18 yaşındayken, Anne Hathaway'le evlenmiş. Eldeki belgelere göre, gelin kocasından sekiz yıl daha yaşlı ve nikâhta hamileymiş. Shakespeare'in Anne Hathaway'den 1583 yılında bir kızı, 1585 yılında da bir kız, bir oğlan ikizleri olmuş. İlk kızın adı Susanna, ikizlerin adları Hamnet ve Judith'miş.

Elimizde, bundan sonraki yedi yılla ilgili hiçbir bilgi yok. Shakespeare'in bu süre içinde ne yaptığına ilişkin tahminler yürütülüyor: Öğretmenlik, avukatlık, askerlik, matbaacılık, gemicilik, aktörlük yapmış; yurtiçinde ya da dışında gezmiş olabilir.

Bilinen tek şey, bu yedi yıl içinde Stratford'dan çıkıp Londra'ya geldiği, bir tiyatro kumpanyasına katıldığı, şiir ve oyun yazmaya başladığı. 1592 yılında, yazar Robert Greene'in, hem aktörlük hem de oyun yazarlığı yapan Shakespeare için "ülkede yalnızca kendinin, sahne dünyasını sarsabildiğini ("Shakescene") sanan bir yeni yetme" ("upstart crow") dediğini biliyoruz.

1596'dan başlayarak Shakespeare'in ününün artmaya başladığını, Stratford ve Londra'daki kayıtlardan öğreniyoruz. 1598'de Francis Meres adlı bir yazar, Shakespeare'i Plautus ve Seneca'yla kıyaslayarak, "Hem komedi hem de tragedya türünde ülkemizin en iyi yazarlarından biri" diyor.

Bu yıldan sonra Shakespeare'in yazarlıktan oldukça yüksek sayılabilecek bir gelir sağladığı, Stratford ve Londra'da mal mülk satın aldığı biliniyor. O gün için birer "meslek" bile sayılmayan oyun yazarlığı ve belki de aktörlükten, Shakespeare'in nerdeyse zengin olması, başarısının boyutları hakkında bir fikir verebilir.

Ömrünün son yıllarında sağlığının pek yerinde olmadığı sanılıyor. 1616 yılında ölen Shakespeare için 1623 yılında Stratford'da bir anıt dikilmiş. Bu anıtın üzerindeki yazıda Shakespeare, Sokrates ve Vergilius'la aynı düzeyde görülüyor. Aynı yıl oyunlarının ilk toplu basımı (first folio) yapılmış.

Shakespeare'in bir anlamda "tam zamanında" doğduğu söylenebilir. İngiltere bu sırada her yönden bir ilerleme dönemine girmiş. Protestan ve Katolikler arasındaki çatışmalar durulmuş, ülke güçlenmeye ve zenginleşmeye başlamış. Kraliçe Elizabeth sağlam ve sağduyulu bir yönetimle ülkede birlik sağlamayı başarmış. Yurtseverlik duygusu giderek artmaktaymış. Avrupa'da başlayan Rönesans İngiltere'de de etkisini göstermiş. Klasik çağ kültürü ile ilgili yeni bilgiler İngiltere'ye de aktarılmış. Sanatın her dalı bir gelişme içinde olmakla birlikte, özellikle tiyatro ve edebiyat alanlarında olağanüstü bir canlılık görülmüş. Ovidius, Apuleius, Horatius, Heliodorus, Plutarkhos, Homeros, Seneca, Vergilius gibi yazarlar İngilizceye çevrilmiş. Shakespeare'in, özellikle Ovidius ve Plutarkhos'tan büyük ölçüde etkilendiği sanılıyor. Eski, yeni; İngiltere içinde, dışında, başka pek çok yazarın da Shakespeare'e esin kaynağı olduğu biliniyor. Bu yazarlardan başlıcaları şunlar: Boccaccio, Chaucer, Holinshed, Lyly, Spenser, Sidney, Greene, Nashe, Montaigne.

Bülent Bozkurt

Kaynaklar

- Campbell, O. J. and Quinn. E. G. (eds.) *A Shakespeare Encyclopedia* (London, 1966)
- Halliday, F. E., *Shakespeare: A Pictorial Biography* (London 1953)
- Schoenbaum, S., *Shakespeare: A Compact Documentary Life* (Oxford, 1977)

BİR YAZ GECESİ RÜYASI

Shakespeare'in en renkli ve çok yönlü oyunlarından biri olan *Bir Yaz Gecesi Rüyası*'nın ilk basımı 1600 yılında yapılmıştır. Oyunun 1594 yılında yazıldığı ve oynandığı sanılmaktadır; belgelere geçen ilk oynanışı ise *A Play of Robin Goodfellow* adıyla 1604 yılında olmuştur. Francis Meres, 1598 yılında basılan *Palladis Tamia: Wit's Treasury* adlı yapıtında *Bir Yaz Gecesi Rüyası*'ndan da söz eder.

Oyunda Chaucer'in "*Knight's Tale*"inden, Ovidius'un *Dönüşümler*'inden ve İngiliz halk masallarından izler olmakla birlikte, konunun büyük ölçüde Shakespeare'in buluşu olduğu sanılıyor.

Oyunun sahne tarihçesinde genellikle renkli, gösterişli, çarpıcı kostüm ve dekorları dikkati çeker. Bu tür yorumların sık sık oyunun şiirsel güzelliğini gölgelediği söylenmektedir. Bu oyunun, çağımızın en ilginç yorumlarından biri, 1970 yılında Peter Brook tarafından Stratford-upon-Avon'da yapılmıştır.

Aşk ve evlilik oyunun odak noktalarından birini oluşturur. Oyunun başında Atina Dükü Theseus'la Amazonlar Kraliçesi Hippolyta evlenmek üzeredirler. Atinalı dört âşık (Lysander, Hermia, Demetrius, Helena) zikzaklı, çapraz ve karmaşık ilişkilerden sonra uygun biçimde eşleşirler. Periler Kralı Oberon ve Kraliçesi Titania'nın evliliği biraz sürtüşmeli geçmektedir, ama "ölümlülerin" evlilik sorunlarına karışmaktan da geri durmazlar. Evliliğe övgü niteliğindeki son sahneler de perilere ayrılmıştır. Oyunun sonundaki evlilikler dizisi için eğlence düzenleme işi Atinalı işçilere düşer.

Pek çok "romantik komedi"de görüldüğü gibi evlilik, olayların doğal sonucu olmakla birlikte, daha önce aşılması gereken engeller vardır. Genç âşıklar arasındaki yanlış anlamalar, Puck'ın işe karışmasıyla çıkmaza dönüşür. "Ölümlülerin" mutluluğa kavuşabilmesi için, önce Periler Kralı ve Kraliçesi arasındaki anlaşmazlığın çözülmesi gerekmektedir. Doğaüstü dünya ve bu dünyanın kişileri, biraz da, özellikle

aşk konusunda, insan davranışlarını etkileyen açıklanamaz güçleri simgeler.

Shakespeare ayrıca, insanın düşünce gücüyle hayal gücü arasındaki ilişkiye değinir: Aşkta olduğu gibi sanatsal yaratıcılıkta da hayal gücünün önemini vurgular. Genç âşıklar kendi duyguları karşısında şaşkına dönerler. İşçi-oyuncular, görünüşle gerçeği birbirinden nasıl ayıracaklarını bilemezler bir türlü. Ormana giderken toplum yaşamından ve kısıtlamalarından geçici olarak kurtulan âşıklar, ormandaki rüya ülkesinden daha akıllanmış ve doğaüstü güçlerin yardımıyla da olsa, belli bir uyuma kavuşmuş olarak dönerler. İşçi-oyuncuların en göze çarpanı Bottom, bir ara kendi kişiliğinden sıyrılır ve Periler Kraliçesiyle, “duyulmadık bir rüyada” unutulmaz dakikalar yaşar. Olan bitenlere düşüncesi ve aklıyla bakan Atina Dükü Theseus her şeyi, “acayip ve inanılmaz bir peri masalı” olarak görür. Ama, Amazonlar Kraliçesi Hippolyta “Kalıcı, gerçek bir şeyler var burada” demeden edemez.

Son perdede renkli bir kutlama töreni yer alır. Yine gerçekle hayalin çatışan yönlerine değinilir. Kişinin, karşısına çıkabilecek her şeye açık ve hazır olması onu bilgeliğe götürebilecektir; bu arada yaşamın acı gerçekleri de bilinmeli ve olduğu gibi kabul edilmelidir. Oyunun sonunda iyi niyet ve anlayış kavramları vurgulanır. “Yumurcak Peri” Puck, seyirciye karşı yaptığı konuşmada, gördüğümüz şeyleri gerçek ya da hayal olarak kabul etmekte özgür olduğumuzu belirtir:

*Biz gölgeler, kusur işlediysek eğer,
Şöyle düşünün ve bizi hoş görün:
Bu hayaller görünürken sahnemizde,
Siz de biraz kestirdiniz yerinizde.*

Seyircinin iyi niyeti, oyuncunun daha iyi oynamasına yardımcı olabilecek, hayali gerçeğe dönüştürebilecektir.

OYUNUN ÖZETİ

Bir Yaz Gecesi Rüyası, William Shakespeare'in, değişik yorum ve uyarlamalarla her devirde, en sık sahnelenen oyunlarından biridir. Oyun şaşkın insanoglunun şaşkırtıcı yaşam karşısında düştüğü tuhaf durumları konu alır diyebiliriz. Aşk ve evlilik, oyunun odak noktalarından birini oluşturur. Oyunun başında, Atina Dükü Theseus'la Amazonlar Kraliçesi Hippolyta evlenmek üzeredirler. Bu arada, Atinalı dört âşık, karmaşık, zikzaklı aşk ilişkileri içindedir: Bu gençlerden Lysander ve Hermia birbirini sevmektedir, Hermia'ya Demetrius da âşıktır; Demetrius'a ise Helena tutkundur. Hermia'nın babası Egeus, kızını Lysander'a değil Demetrius'a vermek ister. Bu nedenle, Lysander'la Hermia, Atina dışındaki ormana kaçmayı kararlaştırırlar. Hermia'yı seven Demetrius da peşlerine düşer; Demetrius'u seven Helena ise onun peşindedir.

Bu arada, Elizabeth çağından kopup gelme bir grup esnaf, Atina Dükü ile Amazonlar Kraliçesinin düğün şenlikleri sırasında sergilenmek üzere bir oyun hazırlamaktadırlar. *Pyramus'la Thisbe'nin İçli ve Hazin Komik Aşkı ve Haince Ölümleri* acıklı bir oyun olacaktır. Amatör olduklarını bile bilmeyecek kadar katıksız amatör olan işçilerin en büyük kaygısı, seyircilerin oyundan fazlaca etkilenip, dehşete düşebilecekleridir. Bu nedenle korkulu sahneleri "gerekli" (!) açıklamalarla biraz ılıştırmaya ve rollerini çok gerçekçi oynamamaya karar verirler.

Bu oyunda, Pyramus'la Thisbe'nin evlenmelerine aileleri karşı çıkar. Âşıklar, iki ailenin evlerini ayıran duvardaki bir delikten aşk yemini ederler ve Babil surlarının dışında, Ninus'un mezarı başında buluşmayı kararlaştırırlar. Buluşma yerine önce Thisbe gelir. Sesini duyduğu aslandan kaçarken şalını yere düşürür. Daha sonra gelen Pyramus, aslanın dişleyip, başka bir avdan ağzında kalan kana buladığı şalı bulur; Thisbe'nin öldüğünü sanarak kendini öldürür. Saklandığı mağaradan çıkan Thisbe, Pyramus'u ölü bulunca kendini kılıcın üstüne atar.

İşçi oyuncular bu oyunda dekor kullanmak yerine, aslan, ay ışığı ve

duvar gibi rolleri de kendileri üstlenirler.

Bu kişilerle birlikte, Periler Kralı Oberon ve Kraliçesi Titania da ormandadır. Kral ve Kraliçe, bir çalıntı çocuk yüzünden kavgalıdırlar. Oberon bir yolunu bulur ve Titania uyurken gözlerine tılsımlı bir çiçeğin suyunu sıkar. Titania uyandığında gördüğü ilk yaratığa âşık olacaktır.

Titania uyandığında karşısında Bottom'ı bulur ve ona vurulur. Bottom oyun sergileyecek işçilerden biridir ve kafası o ara, Oberon'un yaramaz uşağı Puck tarafından bir eşek kafasına dönüştürülmüştür.

Puck ayrıca, efendisinin buyruğuyla, Demetrius'la Helena'yı eşleştirmeye çalışırken, tılsımlı çiçeğin suyunu yanlışlıkla Lysander'ın gözüne sıkmış ve onun Helena'ya âşık olmasına yol açmıştır.

Sonunda büyüler yeniden düzenlenir, âşıklar uygun biçimde eşleşir ve işçi oyuncular hazırladıkları ilginç oyunu sergilerler.

BİR YAZ GECESİ RÜYASI

KİŞİLER

THESEUS	Atina Dükü
HIPPOLYTA	Amazonlar Kraliçesi, Theseus'un nişanlısı
EGEUS	Hermia'nın babası
HERMIA	Egeus'un kızı, Lysander'a âşık
LYSANDER	Hermia'nın sevdiği genç
DEMETRIUS	Hermia ile evlenmek istiyor
HELENA	Demetrius'a âşık
PHILOSTRATE	Theseus'un şenlikçibaşısı.
OBERON	Periler Kralı
TITANIA	Periler Kraliçesi
PUCK ya da Robin Goodfellow	Peri
BEZELYE ÇİÇEĞİ	Peri
ÖRÜMCEK AĞI	Peri
PERVANE	Peri
HARDAL TOHUMU	Peri
PETER QUINCE	Marangoz; ara oyunda Önsöz
NICK BOTTOM	Dokumacı; ara oyunda Pyramus
FRANCIS FLUTE	Körükçü; ara oyunda Thisbe
TOM SNOUT	Tenekeci; ara oyunda Duvar
SNUG	Doğramacı; ara oyunda Aslan
ROBIN STARVELING	Terzi; ara oyunda Ay Işığı

Oberon ve Titania'nın hizmetindeki periler,
Theseus ve Hippolyta'nın yanındaki lordlar,
saraylılar, yardımcılar

BİRİNCİ PERDE

B i r i n c i S a h n e

(*Theseus'un sarayı. Theseus, Hippolyta, Philostrate, saraylılar ve hizmetkârlar*)

THESEUS

Düğünümüz yaklaşıyor sevgili Hippolyta.
Sevinç dolu dört gün sonra, yeni bir ay belirecek gökte.
Şu eski ay da nasıl ağırdan alıyor değil mi?
Babasından kalma parayla oğlunun arasına giren
Bir dul eş ya da üvey ana gibi, 5
İsteklerimle benim arama giriyor bu ay.

HIPPOLYTA

Üzülme, dört günü geceler yutuverir hemen;
Dört gecelik rüyada, zaman uçup gidiverir;
Ve bir bakarsın gökteki ay,
Sanki yeni kurulmuş gümüşten bir yay gibi, 10
Şölenlerimizi izler, gecemizi aydınlatır.

THESEUS

Haydi Philostrate,
Git kaldır Atinalı gençleri, eğlenceler başlasın.
Koş, şenlikler perisini uyandır,
Hoplasın, zıplasın, ortalığı birbirine katsın. 15
Melankoliye de söyle, cenazelerine baksın;
Soluk yüzüne yer yok düğünümüzde.
(*Philostrate çıkar.*)

Hippolyta, senin gönlüne kılıcımla girdim,
 Aşkını kazanma yolunda kırdığım oldu seni;⁽¹⁾
 Ama şimdi hepsi geride kaldı, düğün günümüz geldi: 20
 Eğlenecek, coşacak herkes, ikimizi kutlayacak.
 (*Egeus, kızı Hermia, Lysander ve Demetrius girerler.*)

EGEUS

Kutlu olsun, şanlı dükümüz!

THESEUS

Teşekkürler, sevgili Egeus. Ne haber, nasılsın?

EGEUS

Hiç sormayın, derdim büyük.
 Kızım Hermia beni çok üzüyor. – Gelsene Demetrius! 25
 Sayın lordum, kızımı bu gence verecektim – Yaklaş Lysander!
 Ama bu adam büyüledi onu, gönlünü çeldi.
 Sen Lysander, kızıma şiirler yazdın sen;
 Armağanlar verdin ona, yalan aşkını yalan sözlere döktün;
 Penceresine gelip şarkılar söyledin ay ışığında; 30
 Sinsi sinsi sokuldun, aşkına yerleştin.
 Yüzükler, bilezikler, cicili bicili oyuncaklar,
 İncik boncuk, takılar, çiçekler, şekerlerle,
 Toy gençleri kandıran çerden çöpten şeylerle,
 Dolap düzenle, evladımın gönlünü çaldın; 35
 Uysal yavrumu dik başlı bir şirrete döndürdün.
 Saygıdeğer lordum, eğer kızım burada sizin önünüzde,
 Demetrius'la evlenmeye razı olmazsa
 Atina yasalarının bana tanıdığı yetkiye dayanarak,
 Kız benim olduğuna göre, izninizle, 40
 Onu, kime dilersem ona vermek istiyorum.
 Ya benim seçtiğim şu gençle evlenir,
 Ya da yasalarımızda açıkça belirtildiği gibi,
 Ölümün kucağına bırakır kendini.

(1) Eski Yunan efsanesine göre Theseus, Attika'nın en ünlü kahramanlarından biridir. Kadın savaşı Amazonlarla yaptığı savaşı kazanır ve Kraliçe Hippolyta'yı ele geçirir.

William Shakespeare

- ◆ Antonius ve Kleopatra
- ◆ Atinalı Timon
- ◆ Bir Yaz Gecesi Rüyası
- ◆ Coriolanus
- ◆ IV. Henry
- ◆ Fırtına
- ◆ Hamlet
- ◆ Huysuz Kız
- ◆ Julius Caesar
- ◆ Kısa Kısa
- ◆ Kış Masalı
- ◆ Kral Lear
- ◆ Macbeth
- ◆ Onikinci Gece
- ◆ Othello
- ◆ Romeo ve Juliet
- ◆ Size Nasıl Geliyorsa
- ◆ Soneler
- ◆ III. Richard
- ◆ Venedik Taciri
- ◆ Veronalı İki Beyzade
- ◆ Windsor'ın Şen Kadınları
- ◆ Yanlışlıklar Komedyası
- ◆ Yeter ki Sonu İyi Bitsin
- ◆ Yok Yere Yaygara

ISBN 978-975-14-0344-5

9 789751 403445

KDV'den muafdir